

DE VRIJE ARTSENKEUZE EN DE MAATSCHAPPIJ.

Met belangstelling volg ik de houding van de Maatschappij in de quaestie centralisatie der massage patiënten der R.V.B. te Amsterdam, waarbij de Maatschappij als één der belangrijkste argumenten tegen deze centralisatie de vrije artsenkeuze der patiënten naar voren brengt, waardoor waarschijnlijk deze centralisatie niet door zal gaan.

Doch, wat te denken, dat diezelfde Maatschappij toestaat, dat in diezelfde stad voor ziekenfondspatiënten voor fysieke therapie *geen* vrije artsenkeuze bestaat, ja, dat het contract met de ziekenfondsen en het Instituut voor fysieke therapie, dat deze vrije artsenkeuze tot minstens 1932 uitsluit, pas onlangs ondertekend is door een geneeskundige, die in de Maatschappij allerlei gewichtige functies bekleedt, den voorzitter van het Instituut, P. A. DE WILDE.

Moet dit op den buitenstaander (ziekenfondsen, R.V.B. en andere officieele lichamen) niet den indruk wekken, dat men het met het argument der vrije artsenkeuze niet al te ernstig moet nemen en loopt men niet het gevaar, dat het bovenstaande ter gelegenertijd tegen ons door die buitenstaanders zal worden uitgespeeld?

EM. ROSELAAR.

Omdat mijn naam in bovenstaand ingezonden stuk genoemd wordt, geef ik gaarne enkele kantteekeningen:

1°. Alleen de Vereeniging voor Physische Therapie (uitsluitend uit artsen bestaande en nooit winst uitkeerend) geeft in haar Instituut zoo uitgebreid mogelijke behandeling ook aan ziekenfondsleden en minvermogenden. Ieder arts kan aldaar zijn eigen particuliere patiënten onder eigen verantwoordelijkheid doen behandelen.

2°. Sinds jaren heeft de vereeniging een contract met de ziekenfondsen omdat de Specialistenvereeniging dit niet voor haar leden kon afsluiten, omdat tot voor een paar jaren alleen collega VAN BREEMEN lid was en over geen eigen instituut beschikte. Dagelijks worden 500 tot 600 ziekenfondspatiënten geholpen. Het geldt dus thans een verlenging van een geëindigd contract.

3°. Thans zijn ook voor fysieke therapie te consulteren, behalve VAN EBBENHORST TENGBERGEN, in het Instituut, ook BEUKERS, sinds ruim een jaar, en ROSELAAR, de vroegere 2de geneesheer van onze vereeniging, sinds een halfjaar. Geen dezer beschikt echter over een inrichting voor volledige *behandeling*.

4°. Begrijpelijk is het, dat de besturen der ziekenfondsen met geen dezer heeren een contract aangaat voor consultatieve bezoeken, die niet steeds door behandeling kunnen worden gevolgd.

5°. Zoodra deze collegae over een gelijkwaardige inrichting van behandeling beschikken, komt pas voor de ziekenfondsen het oogenblik de vrije artsenkeuze voor de fysieke therapie intevoeren. Het bestuur onzer vereeniging zou zich daartegen niet verzetten, zelfs bereid zijn (ik persoonlijk althans) om het contract te wijzigen en deze collegae ook hun deel in behandeling te geven.

Het loyale standpunt van het bestuur moet aan collega ROSELAAR bekend zijn, daar het hem als 2den geneesheer toestond in het instituut spreekuur voor particulieren te houden, wat vroeger nooit was geschied.

6°. Wat te denken van de geestesgesteldheid van collega ROSELAAR, die de handschoen opneemt voor de vrije artsenkeuze in fysieke therapie, doch die achter den rug om van het bestuur der vereeniging, waarvan hij tot voor kort 2de geneesheer was, een aanbieding aan de ziekenfondsen gaat doen om met *hem* alleen het contract af te sluiten. Een inrichting zou dan volgen. De strijder dus voor de vrije artsenkeuze trachtte, met uitsluiting van anderen, voor zich het monopolie te verkrijgen!

7°. Verstandiger zou deze strijder gedaan hebben, indien hij zijn artikel in de pen had gehouden. Ik heb hem dit aanbod gedaan, doch hij wenschte plaatsing.

P. A. DE WILDE.